

فصلنامه شرق‌شناسی ترکیه

شماره ۱۶ فصلنامه نسخه مشتمل برده مقاله است که در اینجا به معرفی برخی از آنها می‌پردازیم، سونرکوندوزوز درباره فرهنگ و لغات اساسی عربی مقاله مبسوطی نوشته است. فی الواقع در این مقاله ساختار بنیادی زبان عربی تجزیه و تحلیل شده است. و نویسنده معتقد است که برخی از زبان‌شناسان زبان عربی به واژگان اساسی در عربی بی‌اعتنا بوده‌اند و از لحاظ فیلولوژیکی به تحلیل آنها نپرداخته‌اند. از سوی دیگر این مقاله کوششی است برای تحقیق درباره روشهایی که موجب تشکیل کلمات اساسی در زبان عربی شده است. از این رو، نویسنده نقش زمان و وضعیت جغرافیایی در معانی قدیمی کلمات را نادیده نمی‌گیرد.

«تأثیر ترجمه‌های ادبیات عربی در دوره عباسیان» عنوان مقاله عاکف اوزدوغان است. مؤلف با پرداختن به اینکه هر تمدنی در تاریخ از مجموعه اطلاعات فرهنگی بهره‌مند می‌شود و این بهره‌مندی از تمدن‌های پیشین از طریق ترجمه‌ها صورت می‌گیرد. لذا نقش ترجمه در انتقال اطلاعات را بسیار مهم می‌داند. و معتقد است که ملت‌ها با کسب معرفت از طریق ترجمه به یافته‌های جدیدی می‌رسند. بی‌سبب نبود که در دوره عباسی فلسفه، منطق و علوم و آثار ارسطو وارد دنیای اسلام شد و به طرز شگرفی بر ادبیات مرسوم تأثیر گذاشت. تئوری‌های ادبی مطرح و زمینه‌هایی چون نثر و نظم، فن سخنوری و نقد طبقه‌بندی شدند. به طور کلی به نظری علم ادبیات از دوره ادبیات مرسوم به دوره هنر و علم تبدیل شد.

«ادبیات اخلاقی فارسی» عنوان مقاله نعمت ایلدرم است. در این مقاله اهمیت و تأثیر آثار اخلاقی دوران ساسانی در متون اسلامی تحلیل شده است. پندنامه، ادبیات اخلاقی، ادبیات فارسی و اخلاق از امهات مسائلی است که در این مقاله بدانها پرداخته شده است. رمضان آلتی نی با طرح این نکته که از ابتدای جامعه اسلامی برای هر کس این امکان بود که به انواع فرهنگ بذله‌گویی توجه کند، می‌گوید که فی‌المثل خود پیامبر اسلام (ص) کلمات قصار داشتند و مزاح می‌کردند. حتی یاران آن حضرت از آن کلمات قصار و مزاح‌های حضرت استفاده می‌کردند. از این رو نویسنده در این مقاله هم به روند این نوع کلمات یا اظهارات هوشیارانه در جامعه اسلامی پرداخته، و هم جنبه عملی و تثوریک بذله‌گویی را در دوران اولیه اسلام شرح داده است «ترکان و خلیفه‌های عباسی» عنوان مقاله فاروق عمر فیواضی است. در این جستار به دیدگاه مورخان عرب در ارتباط با ترک و عرب در دوره عباسیان پرداخته و تأثیرات ترکان بر خلیفه عباسی بررسی شده است.

«چرا پاکستان» این مقاله ترجمه سخنرانی محمد اقبال لاهوری است که در ۲۹ دسامبر ۱۹۳۰ در الله آباد ایراد کرده است. و احمدالبایراق آن را به ترکی استانبولی ترجمه کرده است. «اسلوبها و مکاتب شعری ایران» عنوان مقاله محمدحسین شهریار است که این مقاله به ترکی استانبولی ترجمه شده است. مترجم درباره شهریار نوشته است که وی یکی از مهمترین شاعران جهان است و به دو زبان ترکی و فارسی دیوان دارد و از مشخصه‌های شعری او این است که ادبیات مدرن را با ادبیات کلاسیک می‌آمیزد، و همچنین وی تأثیر بسیاری در شاعران ترکیه داشته است.

کلیات یونس مره آخرین مقاله این فصلنامه نسخه است. در این مقاله موسی یلدز به معرفی دیوان یونس امره عارف برجسته ترک پرداخته است (درباره این عارف رک. یونس امره، نوشته آن ماری شیمل).